

la veu de Benicarló

de Benicarló

EL PREU DE LA NOSTRA AIGUA BRUTA

**LA DIRECCIÓ
GENERAL D'AIGÜES
RECONeix
«DESPROPORCIONALITAT»
EN LA TAXA APLICADA
PER VESSAMENT
D'AIGÜES NO DEPURADES.**

**PERÒ A PAGAR,
ELS DE SEMPRE**

Alicia Coscollano: "Carles Santos és molt més que trencar pianos."

LA DIRECCIÓ GENERAL D'AIGÜES RECONeix «DESPROPORCIONALITAT» EN LA TAXA APLICADA PER VESSAMENT D'AIGÜES NO DEPURADES.

text REDACCIÓ

L'alcalde de Benicarló i el regidor de medi ambient s'han reunit a València amb el Director general d'aigües. La reunió s'ha saldat amb el compromís d'iniciar de manera immediata el procediment per a normalitzar l'import de la taxa. Actualment l'ajuntament ha de fet front al pagament de 500.000 Euros, corresponents als anys 2013 i 2014. Si la depuradora hagués estat en funcionament, l'import corresponent a estos dos anys es reduiria a 20.000 Euros, és a dir, 480.000 euros menys. És per això que la direcció general d'aigües de la Generalitat Valenciana iniciarà en breu els procediments administratius, a través dels seus serveis jurídics, per tal de normalitzar l'import de la taxa aplicada a l'ajuntament de Benicarló per l'abocament a la mar d'aigües residuals sense depurar. L'alcalde de Benicarló, Xaro miralles, ha assegurat que esta reunió suposa el punt de partida «d'una línia de treball conjunta entre les dos administracions que te com a objectiu garantir que els ciutadans de Benicarló no hagen d'assumir el cost d'una taxa clarament desproporcionada»

L'equip de govern de l'ajuntament de Benicarló, va detectar, al mes de juny, que la taxa per vessament d'aigües corresponent a l'any 2013, per un import de 151.213 Euros, no estava consignada en el pressupost municipal. Els càlculs efectuats per tècnics del departament de medi ambient del consistori, conclouen que la taxa corresponent a 2014, i que la direcció general d'aigües encara no ha fet arribar a l'ajuntament, ascendirà a 359.000 Euros. En total, més de mig milió d'Euros que segons el regidor de medi ambient, Ximo Bueno, «és una quantitat molt preocupant que condiona la capacitat de maniobra dels pressupostos de l'ajuntament».

ENCARA SENSE DEPURADORA

L'elevat import de les taxes és conseqüència del retard en la posada en funcionament de l'EDAR (Estació Depuradora d'Aigües Residuals), unes obres que depenen de la Generalitat i que en els últims anys s'han aturat en diverses ocasions per manca de finançament. De fet, si la depuradora hagués estat en funcionament, la taxa corresponent a les dos anualitats s'hagués reduït a un import de 20.000 Euros en total. L'alcalde de Benicarló ha qualificat esta situació de «clarament injusta, ja que la construcció de la depuradora

ve de la pàgina anterior

depèn, precisament, de la conselleria que recapta la taxa». Miralles ha subratllat també que «la taxa és d'aplicació legal, però en el cas de Benicarló comporta una clara penalització.»

L'alcalde ha destacat el clima de cordialitat en que va transcórrer la reunió i la voluntat, per ambdues parts, de «normalitzar» la situació pel que fa a les quantitats a abonar. Actualment la depuradora de Benicarló està treballant en període de proves. Tan prompte com es mesuren i certifiquen els diferents paràmetres de qualitat de les aigües, la infraestructura entrarà en ple funcionament. Segons les previsions de l'ajuntament, la EDAR funcionarà amb tota normalitat a final del mes d'Agost.

VINT ANYS PAGANT LA DEPURADORA

Benicarló és un dels últims municipis de la Comunitat Valenciana en tindre en funcionament la seua depuradora d'aigües residuals. El regidor de medi ambient, Ximo Bueno, ha lamentat que «es un situació ben trist, i més quan Benicarló abona religiosament el cànon de sanejament d'aigües des dels anys 90». De fet, el cànon es va començar a pagar al 1995, pel que els benicarlandos en estos moments han pagat més de 23 milions d'euros en concepte de cànon de sanejament des que s'imposara aquest impost en el rebut de l'aigua a la localitat.

El Cànon de Sanejament és un tribut de la Generalitat, establert mitjançant la Llei 2/1992, de 26 de març, de Sanejament de les Aigües Residuals de la Comunitat Valenciana, que s'exigeix des de 1993. El Cànon de Sanejament és un impost ecològic que la seua finalitat és millorar el nivell de conservació de Medi ambient de la Comunitat Valenciana. Per açò la seua recaptació s'afecta al finançament de les despeses de gestió i explotació de les

instal·lacions d'evacuació, tractament i depuració d'aigües residuals de titularitat pública i, si s'escau, de les obres de construcció d'aquestes instal·lacions. El Cànon de Sanejament grava la producció d'aigües residuals manifestada a través del consum d'aigua industrial i domèstic i la seua exacció afecta tant als subministraments de xarxa com als propis.

UNA MICA D'HISTÒRIA DEPURADA

El Pla General de Benicarló, aprovat definitivament el 29 de juliol de 1986, preveia entre els sòls destinats a desenvolupament industrial, el Sector nº 11, Sector de sòl urbanitzable no programat en el qual es pretenia la consolidació del polígon en el qual queda situada IFF.

L'equip de Govern PP, proposa el terreny dotacional del Sector 11-IFF, al costat del cementeri, per a situar la Depuradora. L'any 1995 va ser redactat el Document d'Homologació del Sector i traçada l'ordenació detallada del mateix. Posteriorment, l'any 2000, com a conseqüència de la necessitat d'implantació d'una planta de depuració d'aigües, l'ordenació del Sector va ser modificada mitjançant un Pla Parcial de Millora, que posteriorment va ser modificat de nou a fi d'adaptar la implantació de la depuradora a les exigències de la COPUT.

Al 2006 l'equip de Govern de Benicarló conformat per PSOE-BLOC aprova el canvi d'ubicació de la depuradora. Del Sector 11, al costat del Cementeri, es passa a la Ptda. Villaperdiz, al costat de l'Abocador de Brosses de la carretera de Càlig, en compliment de l'art. 4 del RD 2414/1961 que exigia una distància mínima als nuclis urbans de 2000 metres (Reial decret que queda sense aplicació en la C.V., el 01/01/2009: donada la nova redacció per l'art.69 de la Llei 16/2008 el 22/12/2008). El canvi d'ubicació és una raó per a potenciar el creixement urbà per sobre de l'actual N-340, i per a preservar als benicarlandos de les possibles males olors. Les obres de la depuradora han patit retardaments pels impagaments de la Generalitat Valenciana a l'empresa adjudicatària dels treballs.

Festes Patronals

text REDACCI

Quan falten només deu dies per a l'inici de les Festes Patronals, la Comissió de Festes ha presentat el programa oficial, que inclou més de 250 actes. El dilluns 17 es repartirà el llibret al passeig de Ferreres Bretó i dimarts al Mercat de Benicarló.

El programa de les Festes Patronals ja s'ha presentat públicament i la seuaversió digital ja es pot consultar també des del web de l'Ajuntament. El programa es repartirà a tots els veïns i visitants dilluns 17 d'agost a partir de les 18 hores al passeig de Ferreres Bretó i dimarts 18 al Mercat de Benicarló també a partir de les 18 hores. En general, el programa manté els actes més tradicionals i se n'afegeixen alguns de nous, amb la voluntat declarada de donar-li un caràcter més popular a tots i cadascun dels actes programats. El Mesón de la Taparepetirà edició i es tornarà a organitzar enguany amb algunes novetats, com són els espectacles que es programaran cada nit per animar el públic. Està obert del 22 al 30 d'agost, és a dir, tota la setmana de Festes.

Els actes tradicionals com la Nit del Certamen (dissabte 22), la Gala d'Entitats (dimecres 26) o el sopar de pa i porta (dimarts 25) es mantindran a la programació amb les mateixes característiques que els últims anys. Pel que fa al dia gran de les festes, Sant Bartomeu, enguany, la missa tindrà lloc al matí i la processó per la vesprada. A la nit, tindrà lloc al masclèt nocturna des de la plaça de la Constitució.

En l'apartat musical, destaquen els concerts d'Efecto Pasillo (dissabte 29) i de Pepet i Marieta (diumenge 23). Les entrades per al concert d'Efecto Pasillo es poden aconseguir anticipadament a la Tourist Info i la Cerveseria Babilon, a banda del pub Oscar's de Vinaròs i Mandarina Club de Peníscola. L'entrada anticipada tindrà un preu de 10 euros i en taquilla costarà 12 euros. Pel que fa als bous, enguany hi ha

programats cinc dies d'espectacles taurins, amb les tradicionals entrades de bous i, com a novetat, una entrada de capons. També hi haurà mercat romà del 28 al 30 d'agost i la tradicionaldesfilada de carrosses i el castell de focs d'artifici, que tancaran les festes diumenge dia 30. Tant el regidor de Festes, Ilde Añó, com els components de la Comissió de Festes i la Reina, Maricint Quixal, han volgut agrair a totes les persones que treballen i col·laboren en les Festes i han animat a tots els veïns i visitants a participar activament en tots els actes programats.

Clicks de Playmobil contra l'abús de l'alcohol entre els joves

text i foto VICENT FERRER

La UPCCA (Unitat de Prevenció Comunitària de Conductes Addictives) ha posat en marxa diverses iniciatives per tal de conscienciar els joves sobre el consum de substàncies addictives durant les Festes Patronals. La campanya inclou un original anunci protagonitzat per un click de Playmobil elaborat pels joves de Generació.

Un any més, la UPCCA (Unitat de Prevenció Comunitària de Conductes Addictives), depenent de la Regidoria de Benestar Social, participarà activament de les Festes Patronals a través d'una sèrie d'accions adreçades als joves i amb un missatge ben clar: conscienciar sobre l'ús responsable de l'alcohol i altres substàncies addictives. La regidora de Benestar Social, Marta Escudero, s'ha mostrat convençuda de la necessitat de treballar de la mà dels joves per oferir-los alternatives d'oci i ha fet una crida a la ciutadania en general per tal que, a través de les diverses entitats i associacions, s'implique en els projectes de prevenció per tal que les accions arriben al màxim de públic possible.

Una de les iniciatives més originals de la campanya d'enguany ha estat la producció d'un anunci que incideix especialment en els efectes del consum abusiu d'alcohol i altres drogues. Elaborat pels joves que participen en el programa per a adolescents Generació, l'anunci també aporta alternatives i ferramentes que ajuden a mantindre el control i a generar actituds responsables durant l'oci nocturn. En definitiva, ofereix un model de festa més saludable. «No podem negar l'existència de l'alcohol -explica el responsable de la UPCCA, Albert Rodríguez-, així que el que hem de fer és informar que també es poden consumir begudes sense alcohol, que cal menjar durant la nit i que cal deixar una mica de temps entre copa i copa».

Per la seua banda, Mar Delgado, coordinadora i codirectora de l'anunci, l'ha qualificat d'una «experiència molt positiva perquè hem tocat un tema especialment delicat entre els adolescents».

Més prevenció en el recinte de penyes

La resta d'accions previstes per la UPCCA per a aquestes Festes Patronals s'han programat en coordinació amb la Coordinadora de Penyes, amb l'objectiu que el recinte de penyes siga un espai més saludable amb una festa més saludable. La primera iniciativa ha estat l'elaboració d'un cartell informatiu a càrrec de Maria Martínez, membre de la Coordinadora, que s'exhibirà en tot el recinte i que explica, amb un missatge senzill, directe i molt conceptual, la necessitat de fer un consum responsable. Martínez s'ha mostrat «satisfeta de poder col·laborar en aquesta campanya, tot i la imatge que de vegades va associada a nosaltres».

A més, els missatges de prevenció s'inclouran també en els gots reutilitzables que es distribuïran en el recinte i en les polseres que que es donaran a l'entrada.

També s'ha arribat a un acord amb Creu Roja per tal

d'instal·lar, dins del recinte, un espai de prevenció activa que estarà gestionat per voluntaris de l'entitat on hi haurà informació, assessorament sobre els diferents models de festa, i mecanismes per tindre un major control a l'hora de consumir alcohol i altres substàncies.

RÈCORD DE FACTURACIÓ DE BENIHORT CÍTRICS AMB 20.000.000€

text REDACCI

Balanç positiu el que ha fet Benihort de la campanya cítrica 2014-15 que s'ha caracteritzat per un rècord en la facturació de vendes, que aconsegueix els 20.000.000€ i els 52.000.000 de quilos de comercialització. Com a conseqüència d'aquestes xifres, s'ha augmentat la rendibilitat dels socis de Cítrics, entre els quals es repartiran al voltant d'1.500.000€ més que en la passada campanya cítrica.

Els resultats del 2014-2015 de l'àrea de Cítrics de la cooperativa benicarlanda passen també per destacar el volum comercialitzat que va ascendir a 52.000.000 de quilos, dels quals 43.000.000 de quilos corresponen a la producció de socis i 9.000.000 de quilos a la compra a tercers. Malgrat tot açò, la campanya va comptar amb la nota negativa de la calamarsada del passat mes d'agost i amb els constants vents patits durant tot el període de recol·lecció, inclemències meteorològiques que han fet que la comercialització durant aquest període estiguera marcada per una qualitat baixa de la fruita. Segons el director-gerent, Guillermo Edo, "totes aquestes xifres, porten a la consolidació de la cooperativa benicarlanda com a referent en el sector i a haver aconseguit un millor posicionament en el mercat, pel volum i oferta durant tot el període cítricol". La cooperativa de Benicarló comercialitza la pràctica totalitat de varietats de taronja i clementina i ofereix un servei integral des d'octubre a juliol. De la mateixa manera, el treball de l'àrea de cítrics s'ha enfocat a seguir apostant per la consolidació de clients i de mercats, a nivell d'exportació, per la qual cosa s'han realitzat diverses inversions en maquinària per a la pròxima campanya que "ens portaran a l'ampliació de producció i a un augment de volum

d'entre 50.000 i 60.000 quilos diaris", ha assegurat Guillermo Edo. Benihort Cítrics dona ocupació a al voltant de 275 persones en plena campanya cítrica, per la qual cosa el nombre d'empleats de la cooperativa en aquesta època supera les 450 persones.

Benicarló demana a l'IVACE revisar el conveni sobre les antigues instal·lacions d'Aidima

text REDACCI

L'Ajuntament ha sol·licitat a l'IVACE (Institut Valencià de Competitivitat Empresarial) la revisió del conveni existent entre l'organisme i l'Ajuntament per tal de millorar la disponibilitat que el consistori té sobre les antigues instal·lacions d'Aidima. L'actual conveni preveu la cessió de l'espai per períodes d'un any.

El regidor de Desenvolupament Local, Román Sánchez, i el regidor d'Economia i Hisenda, Carlos Flos, es van reunir la setmana passada a València amb el conseller d'Economia Sostenible, Rafael Climent, i la directora general de l'IVACE (Institut Valencià de Competitivitat Empresarial), Julia Company, per plantejar la necessitat de repensar el conveni que regeix actualment sobre l'ús de les antigues instal·lacions d'Aidima. L'actual conveni, firmat el juny de 2013, preveu la cessió de les instal·lacions per part de la Generalitat per un període d'un any revisable en pròrrogues anuals, amb la peculiaritat que qualsevol de les dos parts (Generalitat i Ajuntament) poden sol·licitar la fi de la cessió en un període superior als tres mesos anteriors a la finalització de cadascuna de les pròrrogues anuals.

Segons el regidor de Desenvolupament Local, «aquest fet ens impedeix dissenyar un projecte a llarg termini per a les instal·lacions d'Aidima perquè estem exposats a què en qualsevol moment la Generalitat pugui demanar el final de la cessió, la qual cosa ens obligaria a abandonar l'edifici en poc temps». De la mateixa manera, l'Ajuntament tampoc no pot treballar en una programació estable ni pot plantejar-se cap inversió.

La Generalitat, per la seua banda, s'ha compromés a presentar després de l'estiu una proposta per a arribar a un nou acord de cessió per tal que l'Ajuntament dispose de més temps per a utilitzar les instal·lacions. La intenció de la

Regidoria de Desenvolupament Local és posar en marxa el projecte del viver d'empreses que ja es va plantejar en l'anterior legislatura, que inclouria un servei d'informació a les empreses d'abast comarcal.

De moment, l'Ajuntament està obligat a abonar les despeses de telèfon i llum que té l'edifici (donat que la cessió, tot i que temporal, és efectiva) i intentarà accelerar al màxim la revisió del conveni per evitar que continuen deteriorant-se les instal·lacions.

Una relació de 25 anys

Els orígens de les antigues instal·lacions d'Aidima (Institut Tecnològic del Moble) es remunten a l'any 1991, quan l'Ajuntament va cedir uns terrenys a la Generalitat per a la construcció d'un centre de referència en el sector del moble. La cessió es va firmar per un període de 30 anys, però el tancament d'Aidima el 2012 va accelerar els tràmits per tal que l'Ajuntament pogués recuperar l'edifici.

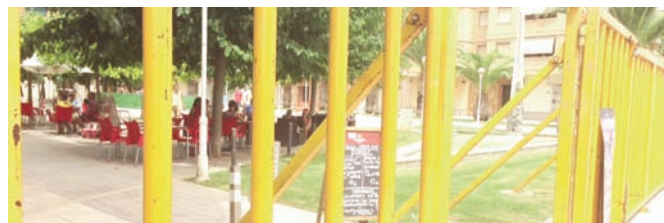
El resultat va ser la firma del conveni que permet a l'Ajuntament utilitzar les instal·lacions però en períodes massa breus com per desenvolupar un projecte a llarg termini.

CIUDADANOS APOSTA PER AJORNAR LA INSTAL·LACIÓ DE LES BARRERES A LA SETMANA PRÈVIA DE LES FESTES

text REDACCI

Ciudadanos Benicarló proposarà que la instal·lació de les barreres dels bous en els carrers no s'instal·len fins a una setmana abans de les festes patronals en honor a Sant Bartomeu.

La formació considera que l'emplaçament d'aquest tancament amb setmanes d'antelació provoca un perjudici als locals situats en la zona. Segons l'edil de Ciutadans i responsable d'aquest partit en la comissió de turisme, Juanjo Cornelles, un dels punts més afectats per la localització de les barreres és la plaça Mestres del Temple, on des del passat 24 de juliol ja llueix el tancat. "La instal·lació de les barreres en tot l'itinerari dels tancaments, com és el cas de l'avinguda Marquès de Benicarló, ha deixat a les cafeteries i restaurants d'aqueixa zona sense la possibilitat de veure el port i sobretot

el mar, per la qual cosa de cara al pròxim any anem a proposar que aquest tancat es col·loque tan sols una setmana abans de les celebracions".

Una altra proposta que l'edil ha presentat per a estudi són les dates de celebració de les festes patronals, "considerem que s'haurien de celebrar l'última setmana de mes d'agost, ja que d'aquesta manera, s'aconseguiria allargar la temporada turística, la qual cosa repercutiria positivament en l'economia de la ciutat", apunta Cornelles.

Poetes d'estiu (i 5). Fernando Pessoa

text JOAN HERAS

Si fa uns dies parlàvem de Kavafis, un poeta de l'Alexandria d'avui i que té tot el gust de l'època clàssica, avui us proposo que penseu –recordeu o imagineu, tant se val perquè tot és bo i útil per parlar de poesia- la Lisboa de Pessoa amb els seus carrers, les tavernes, l'olor de castanyes torrades, el Chiado que s'enfila cap al Barrio Alto o la Moreria i l'alfama que puguen cap al castell i l'estuari d'un riu que ja és un mar que s'obre cap a les restes del naufragi d'una època d'esplendor, cap als mons que omplen tants racons dels mapes i se'ns ofereixen amables o incerts perquè els descobrim, cap a la calidesa d'un sol de tarda que acarona les aigües –com diu la Maria `Àngels Anglada- indecises com nosaltres. Des de ben endins dels batecs d'aquesta ciutat i amb una potència creadora senzillament desbordant –obertament excessiva- Fernando Pessoa va construir un dels monuments més impressionants de la poesia universal.

Si Kavafis construeix el seu món poètic des de la memòria del jo, Pessoa basteix un edifici polièdric, ple de mirades diferents, ple de passadissos i racons que ens permeten resseguir diverses experiències vitals, diverses formes de viure i d'entendre el món. I aquesta mirada polièdrica es cristal·litza en la creació -i parlo de creació amb el dubte clar de saber si aquest és el mot adient- dels seus heterònims, és a dir, de diversos noms –cadascun d'ells amb la seva biografia, amb la seva manera d'entendre les coses, amb el seu estil poètic- i, és clar, amb les seves obres. Fernando Pessoa, des de la seva vida més aviat grisa i força complexa emocionalment i psicològicament, desplega sota diversos noms un univers poètic que posa els fonaments d'allò que més tard en direm la postmodernitat, és a dir, la consciència de la descomposició del jo com a entitat racional, única, vertebradora de la manera d'entendre el subjecte des del renaixement ençà. Pessoa, doncs, es desplega en el propi Fernando Pessoa que enyora un passat que potser mai ha existit, en Ricardo Reis i les seves odes de caire epicuri que volen viure amb serenitat l'inexorable pas del temps, l'esperit estoic d'un Alberto Caeiro que busca en l'experiència del moment el sentit de la pròpia existència, en un Álvaro de Campos apassionat i vital i, en fi, en un Bernardo Soares com a autor d'un impressionant dietari de to netament nietzschia. Pessoa es descomposa en diversos miralls perquè hi trobem l'angle i la llum que més ens emocioni, que més ens

colpeixi, que més sintonitzi amb la nostra manera de viure i de veure el món i la vida.

Pessoa, doncs, potser com cap altre poeta, ens ofereix moltes portes –i cadascuna ben diferent- per entrar al laberint immens i colpidor de la seva poesia, del seu món vist des de noms i perspectives radicalment diferents. Us proposo, d'entrada, un dels seus poemes més coneguts –firmat per Álvaro de Campos- sobre la necessitat d'escriure cartes d'amor ben ridícules. Tot agafant aquest poema com a referència, el cantant italià Roberto Vecchioni en va fer una cançó molt bonica –sobre l'amor i sobre Fernando Pessoa. Joan Isaac, en el seu excel·lent Joies robades, en va fer una interessant versió en català. El segon poema és una de les odes de Ricardo Reis amb la necessària presència de la Lídia com a dona ideal amb qui es pot compartir el temor sobre el pas del temps i el destí.

Si us ve de gust entrar una mica més en l'univers poètic de Pessoa, la novel·la de Saramago *L'any de la mort de Ricardo Reis* us pot captivar. La trama és senzilla: Ricardo Reis, un dels heterònims de Pessoa, coneix des de Brasil la notícia de la mort de Pessoa i torna a Lisboa. Allà, durant nou mesos –com a procés invers de la gestació- Reis retrobarà els llocs de Pessoa i la pròpia presència del poeta.

Evidentment no en tenim prou amb un estiu per conèixer i gaudir de tota la profunditat de l'obra de

ve de la pàgina anterior

Pessoa. Però els poetes, els grans poetes, sempre els tenim a l'abast de la mà per anar-los retrobant, per anar-los descobrint i, en fi, per anar entenent i gaudint de la vida i del món, d'aquest món nostre, gràcies al seu mestratge.

Totes les cartes d'amor són ridícules

Totes les cartes d'amor són
ridícules.

No serien cartes d'amor si no fossin
ridícules.

També, al meu temps, vaig escriure cartes d'amor
com totes,
ridícules.

Les cartes d'amor, si hi ha amor,
han de ser
ridícules.

Però, al capdavall,
només els que no han escrit mai cartes d'amor
sí que són
ridículs.

Tant de bo tornés el temps en què escrivia
sense adonar-me'n
cartes d'amor
ridícules.

La veritat és que avui són els meus records
d'aquelles cartes d'amor
els que són
ridículs.

(Totes les paraules esdrúixoles,
com els sentiments esdrúixols,
són naturalment
ridícules).

Temo, Lídia, el destí. Res no és cert.
A qualsevol hora pot succeir-nos
allò que tot canviï.
Enllà del conegut, estrany el pas
que, nostre, fem. Númens altívols guarden
els límits de l'usatge.
No som pas déus: orbs, hem de recelar;
anteposem al parc viure donat
la novetat, abisme.

EDITORIAL

996

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

20 anys pagant per l'aigua sense depurar

Si fa o no fa, des de fa vora 20 anys, el nostre poble porta pagant un cànon de sanejament en el rebut de l'aigua que, suposadament, hauria d'haver servit perquè les aigües residuals, que normalment aboquem a la mar, estigueren completament reciclades, a través d'una suposada depuradora que, suposadament, hauria de fer anys que hauria d'haver estat feta i funcionant. Després d'un grapat de problemes, i suposadament acabada,, hauria de ficar-se en marxa, a ple rendiment, a finals del mes d'agost

Ara bé, i açò no és una suposició, la Generalitat ens vol aplicar una taxa per l'abocament d'aigües a la mar sense reciclar, que ens pot costar més de mig milió d'euros. Arribat a este punt, han fet falta les gestions de l'alcalde Miralles i el regidor de Medi Ambient Bueno, perquè la Generalitat ho revise, atés que era la pròpia Generalitat qui hauria d'haver ficat els mitjans, acabant l'EDAR l'any 2000 que era quan Europa havia ficat de termini per tenir-les totes en marxa (estem al 2015), perquè açò no passes. És com el peix que es mossega la cua, si pensem en com es pot reciclar l'aigua residual si qui està obligada a fer l'obra de sanejament

(l'EDAR), l'única que la pot fer no ens oblidem, a través del cànon que porta cobrant-nos en el rebut de l'aigua de de fa més de 20 anys, la Generalitat, va i no no la fa.

Resulta curiós com a l'equip de govern anterior se li va oblidar ficar en el pressupost del 2015 estos diners... que ara el nou equip ha hagut de renegociar per la seua mala gestió. Esperem que aquesta renegociació done els seus fruits i la incongruència que suposa pagar una taxa per una mala gestió de la pròpia Generalitat no és carregue a costelles del benicarlandos .

Vint-i-tres milions pagats en concepte de cànon de sanejament, en més de vint anys, hauria de servir, no?

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: a la Comissió de Festes que, amb el seu pressupost més que ajustat, intenta que tota la ciutadania benicarlanda gaudisca de les millors festes possibles. Òbviament no seran sempre al gust de tots... temps haurà, al finalitzar aquestes, de fer la valoració corresponent i, si no han estat del nostre grat, criticar-les. Però, inicialment, aquesta carxofa, podríem dir, preventiva, per a ells.

Panissola: als desaprensus que circulen pel nostre poble, fent-se passar per revisors o comercials del gas, i estafen, sobretot a la gent gran. La policia hauria d'estar ben alerta, i a la primera denúncia, fer tot el possible, i més, per ficar fre a aquests desgraciats.

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL·LA

Col·la
XAVIER
RAMON PA
JESÚS M
J.M. SA

Còpies Color, Blanc i Negre, Plànols, Digitals
Llibreria: Infantil, Adults, Text

Còpies GRAN FORMAT

No deixes per a demà el que pugues fer avui
i abans de tombar-te a l'hamaca...

Reserva els llibres de text!

Copisteria Llibreria Grèvol
C./ Sant Blai, 2 - Tel. 964 475698
12580-Benicarló

CONTACTA AMB "LA VEU DE BENICARLÓ":
twitter: @Elstafaners mail: veubenicarlo@gmail.com

Tota l'actualitat
a un sol clic de distància

3x4
info
La informació que es multiplica

Notícies on-line
del Maestrat,
Els Ports
i la Tinença
de Benifassò

www.3x4.info

La
calamanda

benicarló al día
diario digital de benicarló

LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
BURRIEL, NATÀLIA SANZ, CARLES LLUCH,
RIS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
ANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE
I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

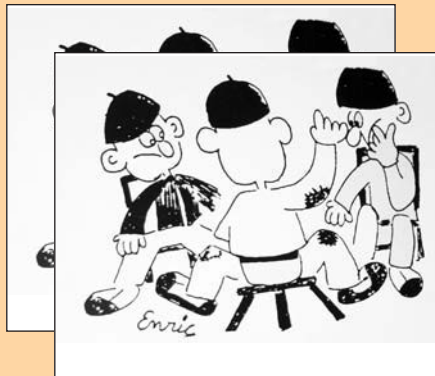

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

NOTETES

Quines coses més divertides fan alguns d'aquesta casa gran que ens governa a tots els benicarlandos. Mireu que deu haver qüestions, temes, compromisos... importants de veritat (si més no des del nostre particular punt de vista). Pensem - ep! modestament- que no ens mereixem que ningú de l'ajuntament perda el seu preciós i preuat temps amb notetes cap a nosaltres, tristos amateurs de la premsa. Ens té preocupats que el jove regidor de cultura -polèmic-polèmic en alguns sectors socials del nostre poble- , ara no té altra prioritat que fer que li escriguen "notetes" perquè els nostres col·laboradors es dediquen a contrastar. Tenint en compte que aquests de La Veu, més seriosos que ningú, no diran mai ni mau

textLA COLLA DE TAFANERS

encara que els fiquen a caldo (tot el contrari que nosaltres que no ens guardem res i sempre anem cul al vent) doncs ací estem per contrastar "el contrast", valga la redundància, que hem ficat a sobre del nostre microscopi particular pel

que fa referència a alguns comentaris de la passada "Nit en vetla". Segurament "el lector", que és qui va escriure que el senyor Barberà no va fer referència en els seus agraïments particulars a l'anterior regidora del ram, no devia haver escoltat la roda de premsa del regidor actual, ni l'àudio que van enviar per corroborar-ho (molt mal fet, a qui se li acut no tenir la ràdio engegada en eixe moment!), i per això va ficar la gamba. Pel que fa a la notícia de La Veu, certament, ni la van nomenar (si no anem mal errats, la importància de traure o no, el contingut d'una notícia, no depèn del regidor del ram sinó de la redacció i, per tant, poc, o no res, hauria de dir el senyor Barberà). En fi, temps tindrem tots de fer-nos amics o barallar-nos. Tenim certa habilitat per a això últim.

I MÉS NOTETES

Però si pel que fa a aquestes dues ocasions podríem dir que tindríem una mena d'empat tècnic, no seria així pel que faria a la segona part de la noteta de marres que, sembla ser, no devia estar massa ben contrastada si tenim en compte que la panissola de fa unes setmanes simplement feia referència a la persona responsable de la retallada del concert d'orgue. A cap persona concreta! Però vet tu ací que en la "noteta" es despengen dient que en els canvis del programa oficial (retallada no oficial?), no hi van tindre res a veure ni la regidoria de cultura ni l'església (així, amb minúscula ho diu la nota). És curiós, nosaltres hem llegit i rellegit aquella panissola i no hem vist enlloc que els nomenaren a cap dels dos. Hem revisat el que vam dir a la nostra secció i tampoc hem trobat que nomenàrem a cap dels dos! Aleshores, si no els va anomenar ningú, quina ha estat la raó de sentir-ser al·ludits? Insondables d'aquesta vida. Un aclariment, el concertista, allí mateix, públicament

ve de la p gina ant
rior

i abans de començar el concert, com ja es va dir (tots el que allí hi eren ho van escoltar. I per cert, també ho va fer el regidor que ja ha substituït més d'una vegada el regidor de cultura quan ell no hi és), va dir que li havien demanat que retallara el concert perquè hi havia obres massa llargues. La retallada va ocórrer, no? Doncs... possiblement sí que li faria falta una panissola al regidor actual per no contrastar ell... o per no anar. Un dels nostres seguidors ens ha enviat aquesta curiosa carta evocant temps passats. (Comentari contrastat o censura prèvia). Alguns s'ho haurien de fer mirar.

COMPTE AMB LES TEULADES!

Ostí tu, com ens vam quedar d'esglaiats la setmana passada en veure les imatges que van publicar sobre el mal estat de les cornises del que era abans la presó i després el museu arqueològic reconvertit posteriorment en seu del Centre d'Estudis del Maestrat. Certament la policia ja pot anar ensenyant les imatges perquè ningú s'assega allí atés que pot sortir, com a mínim, amb un bony al cap i, com a molt... Esperem que no siga res. De tota manera sembla curiós el mètode utilitzat pels nostres municipals per evidenciar que allò pot representar un perill per a la ciutadania. Si més no, ens ho pareix a nosaltres, quan segurament, suposem, tenen mitjans més efectius perquè els hi feren una mica més de cas o per pal·liar les seues possibles conseqüències. Ep, no tenen regidor nou, home de pes on el hi haja (no sigueu malpensats que ho diem perquè és a tots els fregaos i la seua veu ja s'ha convertit en referent al govern municipal), que pot ficar pel solc als de l'urbanisme? I el cap de la nostra policia Parra,

què en pensa sobre aquest nou sistema de denúncia pública? Senyors, entenem que la premsa és tot un poder mediàtic... però no pot suplantar el que haurien de fer els altres que és la seua feina diària, no? De tota manera nosaltres encantats de replegar el guant... perquè a la casa gran es fiquen les piles!

ÉS EL CANVI CLIMÀTIC!

I ja ficats en matèria policial, recordeu que la setmana passada ja ens vam fer ressò d'aquesta segona faceta que els hem descobert als nostres municipals, la de veterinaris en acció, quan parlàvem de la seua ajuda pel trasllat d'un gat atropellat (de la rabosa que hi era entre el terme de Benicarló i Càlig, encara no tenim notícies). Doncs sí senyors, cal llevar-se el barret perquè continuen pel mateix camí veterinari... tot i que amb alguns matisos. Ara ho entindreu de seguida en llegir aquesta anotació d'un del seus parts, diu així "15:24 La Patrulla se entrevista con el propietario de una vivienda en la Calle Cristo del Mar. El mismo se encontraba muy nervioso a consecuencias de la

muerte de varios pájaros por un golpe de calor". I és que com deia un tafaner, pobrets animalets de Déu... però també pobre home que ha patit la seua pèrdua. Fixeu-vos bé que ara ja els toca fer, fins i tot, de psicòlegs veterinaris, ficant a l'abast de la gent la seua perícia professional en la mediació. El que hem dit, tot uns cracs! (i no ho diem en sentit metafòric, tot el contrari).

FUGIM, QUE VE L'AIGUA!

Que en diríeu si anant pel terme us trobareu una mena de cau de matrícules de cotxe i diverses peces variades de vehicles a motor? Doncs això és el que li va passar a un tafaner en traspasar la zona inundable que hi ha al final del camí Artola. Resulta que després dels passats aiguats, circulant per aquella zona, i com podeu veure a la foto que us mostrem, allà que es troba al marge de la carretera, llençades per damunt de l'herbassar, unes quantes matrícules que com qui dieu s'havien perdut per allí (el tafaner en qüestió, a què us penseu que hi anava també per allí? Doncs al mateix que la resta dels que anaven perdent peces sense fer massa cas del senyal de trànsit que ficava "zona inundable". Obvi, no?). No sabem si això és una cosa molt normal, com tampoc trobar-se un cobridor de càrter, una roda de bicicleta... però que si algú ficarà per allí, en dies de pluja mitjanament intensa una grua, veient el percal, segur que podria tenir feina a dojo. A vore, no volem dir ací que es guanyara la jubilació... però tenint en compte que ací quan plou no ho sap fer, i vist el que hem vist del personal que es deixa allí fins a la matrícula, tal volta, l'espera li sortiria a compte. Ep, només és una idea... en temps de crisi. Però si pensem que baixades com aquesta, ponts soterrats i passadors d'aigua, en

RECORD D'ALFRED GINER SOROLLA, POETA I CIENTÍFIC

text JOSEP MANUEL SAN ABD N

foto VICENT FERRER

Enguany és el desé aniversari de la mort d'Alfred Giner Sorolla (Vinaròs, 1919 – 2005), un bon moment per a recordar-ne obra. Va ser un científic d'una importància extraordinària que va dedicar la seua vida professional a la recerca oncològica en universitats i centres de Nova York, Cambridge i Florida.

Però, en aquest article voldríem parlar del Giner Sorolla poeta, que potser ha quedat eclipsat pel seu extraordinari treball científic. També ha contribuït a l'escàs coneixement de la seua obra el fet d'haver estat publicada al seu poble per una editorial sense distribució comercial. La seua obra poètica consta de tres llibres *Dol duen les flames*, *Amunt i Avall i Galàxies*. Va començar a escriure en un temps, anys 40 i 50 del segle passat, en què predominava quasi exclusivament un tipus de poesia jocfloralesca. Els seus versos són una magnífica mostra de poesia civil de gran volada, que mereix un lloc d'honor al costat d'altres poetes de la seua generació, com Joan Fuster, V. Andrés Estellés, Maria Beneyto i Joan Valls. Però, està absent de la major part de les antologies i estudis de l'època.

Quatre són els gran temes de la seua poesia: la Guerra Civil, la natura, l'espai i el sentit de l'existència de l'ésser humà. La Guerra Civil és el tema central del seu primer llibre, *Dol duen les flames*. Comença a escriure'l durant el conflicte bèl·lic impulsat pels horrors de la guerra i la mort d'un amic de divuit anys. Aquest llibre constitueix un exemple magnífic de poesia cívica, un cant contra la violència, la desraó i els enfrontaments fratricides, però és també un exemple de llenguatge acurat i de coneixement de la tradició clàssica.

El tema de la natura apareix sobretot en els llibres *Amunt i Avall i Galàxies*. En el primer es presenta un punt idealitzada, amb uns poemes d'una extraordinària

"A. Giner Sorolla rep l'homenatge dels escriptors valencians. Benicarló. 2002."

senzillesa. En el segon apareix una preocupació per la seua destrucció. Sis són els espais on es desenvolupa el món poètic d'Alfred Giner Sorolla: Vinaròs, el Maestrat, els Països Catalans, la mar Mediterrània, els Estats Units i l'Univers. En els quatre primers, el poeta manifesta el seu amor per aquest territori. Pel que fa als Estats Units es mostra crític amb el capitalisme americà. Respecte de l'Univers es sent molt atret per la carrera espacial, però també manifesta que forma part de la matèria que constitueix l'univers, i això ens porta al quart dels temes, la reflexió sobre la existència de l'ésser humà sobre la terra, presenta el conflicte entre la raó i el sentiment, la ciència no li dóna resposta a l'enigma de la vida i es rebel·la davant la finitud de l'existència.

Aprofitant el desé aniversari del seu traspàs, seria un bon moment per a que alguna editorial professional o alguna institució valenciana, s'ocuparà de fer una bona edició de la seua obra poètica completa.

La Guerra Civil és el tema central del seu primer llibre, *Dol duen les flames*.

FINS A 6 NEDADORS DEL CLUB NATACIÓ BENICARLÓ PARTICIPAREN AL NACIONAL INFANTIL DE SABADELL

text CNB

Els dies 3, 4, 5 i 6 d'Agost, a les magnífiques instal·lacions del Club Natació Sabadell (can llong) es va disputar el campionat d'Espanya de natació infantil.

El club Natació Benicarló va participar amb un gran equip format per 6 nedadors, dirigits per la seua entrenadora Lucia Vicente.

Els nedadors de Benicarló s'havien guanyat el dret a participar en 14 proves individuals i en els 3 relleus femenins. Classificar l'equip en totes les proves de relleus d'un campionat nacional ha sigut un fet sense precedents al Club Natació Benicarló. Tots els dies que va durar la competició, va haver nedadors benicarlandos lluitant a la piscina olímpica coberta de Can Llong. En conjunt, varen tindre una actuació molt bona, millorant en molts casos les seues marques d'inscripció.

Júlia Barrachina va nadar 7 proves, 4 individuals (100, 200 esquena, 50 i 100 lliures) i els 3 relleus. Va millorar marca personal als 200 lliures (primera posta del relleu), als 100 esquena (primera posta del relleu) i també als 200 esquena, prova aquesta, on, a més, a més, amb un temps de 2.32.53 E, va batre el rècord absolut del club natació Benicarló.

Marina Segura, debutant a un campionat nacional, va nadar 5 proves, 2 individuals (100 i 200 lliures) i els 3 relleus, millorant marca personal de forma impressionant, als 100 i 200 lliures.

Marc Veà, va disputar 4 curses individuals (50, 100, 200 lliures i 200 estils), molt segur tot el campionat, va estar molt proper a les seues millors marques en les 4 proves.

Laura Jiménez, que també era debutant en campionats d'Espanya, participà en 4 proves (100 i 200 lliures i 2 relleus), destacant especialment als 200 lliures individual.

Gemma Labèrnia, participà en 3 proves, 2 individuals (100 i 200 braça) i un relleu. A les proves individuals, la fenomenal especialista en braça del club, va estar propera a classificar-se per a la final.

Maria García, que, com Laura i Marina, s'estrenava a un nacional, va disputar els 3 relleus. Maria es va convertir en l'ànima de l'equip amb una gran capacitat de motivació, que la feren superar-se en cada prova de relleus, on va millorar de llarg, els seus registres personals en les 3 proves.

Per equips, a les proves de relleus, les nostres nedadores aconseguiren millorar marca als 4x100 estils i als 4x200 lliures i no pogueren fer-ho als 4x100 lliures.

En resum, un gran campionat dels nostres nedadors que va omplir de satisfacció a la seua entrenadora i als familiars que es desplaçaren a Sabadell.

Peníscola: Clausurat el XI Campus de futbol formatiu "Pichi Alonso"

text i fotos VICENT FERRER

Divendres passat es va celebrar l'acte clausura del XI Campus de futbol "Pichi Alonso", que al llarg d'un mes s'ha anat celebrant al Municipal Benedicto XIII de Peníscola, en el qual, en aquesta ocasió, han participat 84 xiquet@s.

La jornada de clausura es va realitzar al Pavelló Poliesportiu Municipal i en el Mandarinina Peníscola, principal patrocinador de l'esdeveniment, on es va preparar un berenar per als xiquet@s. Posteriorment es va fer el lliurament de trofeus de les diverses competicions fetes durant el Campus als guanyadors a més dels trofeus als més destacats. En el pavelló se'ls va fer lliurament també d'un diploma, la fitxa d'avaluació, una pilota, una foto de grup, una medalla i regals enviats pel FC Barcelona, que es va disculpar en aquesta ocasió de no poder enviar a cap representació. Si van estar presents l'alcalde Andrés Martínez, la regidora d'esports Raquel Paris, així com el president de la Peña Barça de Peníscola, Jordi Sanz. Des de la penya, entitat organitzadora del campus, es vol

expressar la satisfacció per com es va transcórrer el mateix, sense cap incident ni lesió i per la gran quantitat de xiquets inscrits i per açò volen donar les gràcies a tots, al mateix temps que va indicar que ja s'ha ficat en marxa per a organitzar la següent edició.

Alicia Coscollano: “Carles Santos és molt més que trencar pianos.”

text i foto JES S MAESTRO

Com ja es va anunciar en La Veu, Onada Edicions ha editat “Carles Santos i Ventura”, un assaig biogràfic escrit per Alicia Coscollano. Després de la seua presentació i ja amb el llibre a les mans de molts dels nostres lectors, hem volgut recollir algunes impressions de la seua autora.

Alicia, com explicaries qui és Carles Santos a algú que no el coneix?

Jo li explicaria que ha inventat una estètica, que ha construït un llenguatge musical propi a sobre d'un aprenentatge acadèmic brutal, que és una persona hipercreativa i que tot allò que tu imagines damunt d'una escenografia es capaç de dur-lo a terme. A més, totes aquestes aptituds es complementen amb la seua qualitat personal i humana, que és molt rellevant.

El llibre tracta només de la part professional o també de la part personal?

És una confluència de la part personal i professional. És un resum biogràfic, però va des que naix fins a l'actualitat. La part biogràfica esta cosida amb la part professional perquè, com és el cas de molts artistes, no s'entén una sense l'altra. En el cas de Santos hi ha una evident empremta del seu bagatge personal amb la seua trajectòria artística. A més té una base acadèmica immensa des de molt menut. Ell sempre diu que quan era menut volia anar a jugar a futbol però tenia que tocar el piano. El piano és l'objecte de culte i és al voltant del qual gira tota la seua vida, i està present tant en la vida personal com professional.

Quin ha sigut el procés de elaboració d'aquesta biografia?

Hem anat fent un recorregut vital i en aquest recorregut l'hi he fet preguntes com si fos una entrevista i ell m'ha anat contant respecte a la pregunta i després també respecte d'altres coses, perquè quan vas conversant, les converses son lliures, però sempre hem tornat al fil conductor del recorregut vital. Després he afegit també la meua apreciació personal. Ha sigut una immersió en la seua vida, ha sigut com anar a un dels seus concerts, perquè passes per tota una gama de emocions. I m'he emocionat, i també hem rigut molt, fins les llàgrimes. Algunes anècdotes són molt divertides. D'aquesta manera, el llibre te un poc de tot, té emoció i també es molt divertit. Per arrodonir el resultat, cal dir que la relació amb la editorial Onada ha sigut molt fluida i satisfactòria.

“Carles Santos es un fet insòlit”?

A banda de ser amics, jo soc molt seguidora de Carles Santos. Ell volia que fera un llibre d'un músic normal i jo li deia: “Com tinc que fer un llibre normal d'una trajectòria excepcional?” Per això començo amb la frase: “Carles Santos es un fet insòlit”. Este home que va al forn a comprar pa a Vinaròs i que la gent el veu tots els dies caminant per carrer, als anys setanta era a Estats Units treballant amb John Cage. Després d'allò ja no s'ha fet res més novedos, va ser un boom

i llavors ja es va fer tot, es va inventar tot, el que ha vingut després han sigut còpies i reinencions del ja fet. Tu vas a vore qualsevol montatge i et quedes aclaparat, no només per l'obra compositiva sinó per la capacitat escènica que té, idees com dos cantants d'òpera en una moto que quan es troben s'aturen i canten.

Una estètica que per a moltes persones podria resultar un tant excèntrica. Ho és també la persona?

A mi m'agradaria ressaltar la seua normalitat personal. Ell té la medalla nacional i tots els premis que se li poden donar a un artista en Catalunya i l'altre dia li van donar la medalla d'or de l'Universitat de València, però pots anar amb ell a esmorzar un seütó i et parlarà d'un sistema de polies que ha vist sense donar-li importància a allò que fa. Ell té una disciplina i un treball però viu en una normalitat total. Això no vol dir que no siga meticulós, ho és molt. En cada obra tot té una explicació, esta tot mesurat. És hipermetòdic, és preocupat fins a l'últim detall. També és un gran observador, té una mirada que ho emmarca tot i té una curiositat innata. A més té molta energia vital, no només com artista. Ara he pogut entrar més en la seua psicologia i tindre una visió més amplia, mes holística de la seua vida i la seua obra, i fins i tot trobar-me que també se la va jugar en el seu moment amb la seua militància, una militància que li va portar a passar gent per la frontera en temps de Franco. Carles Santos és molt més que trencar pianos i molta gent no ho sap. Este llibre ajudarà a apreciar molt més la seua categoria artística.

CONTRA EL CÁNCER

text: AECC Benicarló fotos: DANI BELTR`N

La AECC vol agrair sincerament l'ajuda de la Reina i Dames, socis, voluntaris i establiments col·laboradors, sense els quals no hagués estat possible realitzar la col·lecta de la AECC a Benicarló que va tenir lloc dissabte passat 8 d'agost.

Els donatius recollits i la venda de samarretes i articles, amb taules davant de Bankia, Mercat Central, Mercadona i Crist del Mar, formen part dels fons que l'associació destina a beques i equips de recerca, així com als programes preventius i d'ajuda psicològica, tots gratuïts, l'objectiu dels quals és avançar en la lluita contra aquesta malaltia. Sense la vostra ajuda desinteressada no seria possible. Moltes gràcies a tots.

